

[Justitsministeren.]

da Kortet normalt er frataget ham af Politiet straks efter Forseelsen.

Erfaringerne ved Byretten viser i øvrigt, at i alt Fald her i Byen er et ret stort Antal af de Personer, der domfældes for Kørsel i spirituspaavirket Tilstand, Erhvervschauffører — „Selskabsrusen“ er ret sjælden —, og for disse Chauffører er Kørekortets Fratagelse, selv for en begrænset Tid, et meget alvorligt Indgreb. I Regelen medvirker der Doms mænd i disse Sager, og det vides da ogsaa, at netop Doms mændene i de mindre grove Tilfælde jævnlige nærer de alvorligste Betæneligheder ved at gaa med til denne Retsfølge, der i Regelen er ensbetydende med, at den paagældende slaas ud af sit hidtidige Erhverv. Dertil kommer, at der efter Motorlovens § 42, Stk. 2, ikke er nogen som helst Mulighed for at give Førerbeviset tilbage ved Benaadning eller ad anden Vej, naar Forseelsen har medført Frakendelse for mindre end 3 Aar. Skønt Loven her indeholder en ufravigelig Regel, modtager Justitsministeriet talrige Andragender om Gen erhvervelse af Kørekortet, hvor Førerretten er frakendt for kortere Tid end 3 Aar. Disse Andragender maa uden videre afvises, men af de Oplysninger, som de indeholder, kan det ses, hvor alvorligt et Indgreb Fortabelsen af Førerretten i mangfoldige Tilfælde er for de domfældte, saa alvorligt, at jeg ikke har nogen Tro til, at det vil nedbringe Antallet af Overtrædelser væsentligt, selv om Reglerne om Frakendelse skærpes yderligere.

Bestemmelsens historiske Udvikling viser, at f. Eks. en Regel om, at Førerbeviset altid skulde frakendes berusede Motorførere for bestandig, ikke vilde kunne opretholdes i Praksis. Indtil 1927 var det Regelen, at Personer, der havde ført Motor-køretøj i beruset Tilstand, ubetinget skulde frakendes Førerretten for bestandig, men ved Loven af 1927 blev Bestemmelsen netop ændret til den nuværende Affattelse, hvorefter Frakendelsesreglerne er ens, hvad enten Føreren maa karakteriseres som blot spirituspaavirket eller som beruset — det havde i Praksis vist sig u hensigtsmæssigt at arbejde med denne Sondring i Loven. Men nu at gaa over til en Forskrift om obligatorisk Frakendelse af Førerretten for bestandig i alle Tilfælde, selv ved de ringeste Grader af Paavirkethed, hvor ingen Skade er sket, vil komme til at virke aabenbart urimeligt og vil i øvrigt næppe præventivt betyde stort. Hvad Domstolenes nuværende forholdsvis strenge Praksis ikke kan bevirke, kan næppe heller naas ved en saadan skematisk Skærpelse af de almindelige Lov-

regler. Loven maatte alligevel indrømme Mulighed for at dispensere fra dem.

Kristian Nygaard: I Modsætning til den højtærede Justitsminister har jeg ikke Indtryk af, at der tildeles særlig høje Straffe for de Forseelser, der her er Tale om. I Januar 1947 blev der, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, anholdt 50 Chauffører, fordi de var fulde. Jørgen Arentzen, Silkeborg, der to Gange tidligere havde faaet Dom for Spirituskørsel og nu fik det ene Ben amputeret, fik 30 Dages Hæfte og mistede Kørekortet for bestandig, 2 slap med Bøder paa henholdsvis 400 og 1 200 Kr., medens 47 i Gennemsnit fik 16 Dages Hæfte og mistede Kørekortet i 8 Maaneder. De 49 kan altsaa fremdeles sætte sig til Rattet og sprede Død og Ødelæggelse om sig. Jeg tror, at en meget stor Del af det danske Vælgerfolk vil misbillige en saadan Ordning. Det, det drejer sig om, er at skaffe Sikkerhed for den meget, meget store Del af den danske Befolkning, som ikke er Chauffører.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Den ærede Forespørgers sidste Bemærkninger ændrer ikke noget ved mine Udtalelser om, at Straffene og de andre Retsfølger er strenge nok. Det, der kan være Tvivl om, er, om den Praksis, Domstolene har, kunde være anderledes. Men jeg nævnte jo netop, at i Københavns Byret, hvor vel de fleste Tilfælde forekommer, er der sket en betydelig Skærpelse. I øvrigt sker Fastsættelsen af Straffenes Størrelse, som jeg ogsaa nævnte, under Medvirkning af Doms mænd, og naar der er den Strafferamme, som der maa være, kan jeg ikke paavise noget Middel til at faa Domstolene og navnlig Doms mændene til at dømme anderledes, end de i det givne Tilfælde finder rigtigt.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det følgende Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Funck Jensen til Ministeren for Byggeri og Boligvæsen. Det lyder:

Hvorfor benyttes Kløvermarksvejens Baraklejr ikke til Afhjælpning af Bolignøden?

Funck Jensen: Under den herskende Mangel paa Boliger, baade Lejligheder for Familier og Enkeltværelser for Ungdommen, maa ingen Mulighed for at hjælpe, selv om det ogsaa kun er en Nødhjælp, lades ude af Betragtning, hvis en saadan kan ydes gennem allerede foreliggende Boligmateriale,